

Οικολογική ψυχολογία της πολεοδομίας και ψυχοδομής

Η πόλη ζει τη διπλή της εντός και εκτός των τειχών.

Περπατώντας στους δρόμους της Παλιάς παραδοσιακής πόλης σκέφτηκα τη διπλή ζωή του ανθρώπου, του ασυμβίβαστου πριν και του συμβιβασμένου μετά. Και όμως η παλιά πόλη ζει την απλότητα της.

Εν ονόματι του εκσυγχρονισμού ζήτησαν να ευνουχίσουν με σιγουριά υπογάστρια την απλότητα του φυσικού νόμου. Το παρα φύσιν πρόβλημα της σκέψης!... Απόρροια ηθικής ανήθικης, θέμα εξουσίας που ζει το καθημερινό της ατομικό εγώ. Δεν φταίει η πολεοδομική επανάσταση, φταίνε αυτοί που έκαναν την επανάσταση εμπορεύσιμο καταναλωτικό αγαθό κυριαρχώντας, συσσωρεύοντας και επιτυχαίνοντας σαν επαναληπτική ρυθμιστική μηχανή, το σκοπό της ρύθμισης του τι να σκεφτόμαστε και όχι του πως να σκεφτόμαστε.

Πληθώρα ακαδημαϊσμού, ο επιστήμονας ακαδημαϊκός, ο εκπαιδευτής μας μαιευτήρας επαναληπτικής τεχνικής και γραφειοκρατικής γνώσης, ακαδημαϊκός ο ψυχίατρος και ψυχολόγος, κανένας όμως ψυχή.

Αυτή είναι η ψυχολογική δομή του σύγχρονου ανθρώπου όπως την βιτρινίσια όψη της έξω των τειχών μεταπαραδοσιακής μας πόλης. Γραφική σκηνή το ηλιοβασίλεμα της παραδοσιακής πόλης στέκεται μουγκό ασθμαίνοντας το δικό του περιθώριο, μια και οι άνθρωποι το αρνήθηκαν με τα σύγχρονα τέρατα που το κρύβουν. Προς τι αυτό το γραβάτωμα και σιδέρωμα της ζωής μας, προς τι αυτό το παραπανίσιο ρυθμισμένο πλαστικό βλέμμα με τους εκατοντάδες ρόλους του που εξαρτώνται από την κάθε περίπτωση!... Βλέπεις, κάθε ηλικία με το δικό της ρόλο. Κάποιος μας αστοποίησε με στωική αξιοπρέπεια και τιθασευμένο υπόγειο πάθος. Που είναι η αίσθηση του χωρίς αυτοπεποίθηση πάθους από τη ζωή για τη ζωή, εμπύρετη και λαξευμένη αυθόρμητα!...

Η οξύτητα της ζωής άπλετο φως, ανώτερες φτερούγες που μας ανεβάζουν στο ουράνιο τόξο διάδρομο ουρανού και γης, όχι αιματηρό κόκκινο, φωταψία και χρωματιστή εκλέπτυνση που μου ψιθύρισε κάποια αόρατη φωνή από τον λεπτοφυή προς του πύρινο κόσμο διαβαίνουσα.

Ποιος μας έμαθε να κοιτάζουμε αρπακτικά, σχεδόν βίαια και συσσωρευτικά, μια και συλλέγουμε για να χρησιμοποιήσουμε, ενώ τα παιδιά ερωτούν απλώς μόνο για να μάθουν;

Βγαίνουμε σε μια νέα εποχή αλλαγής από καρδιακού κέντρου, που βασίζεται στην μεταβολή των στάσεων και αξιών του παρελθόντος. Μετασχηματίζεται η ανθρώπινη οικογένεια ως μοναδικότητα ζωής, υπευθυνότητας του πλησίον που πάει ακαταμέτρητα μακριά της πλησίον πλήξης.

Δυο είναι οι καταστάσεις της συνείδησης, της συνείδησης του «έχειν» και της συνείδησης του «ζειν». Οι άνθρωποι που ανήκουν στην πρώτη επαναπαύονται στην υλική κατοχή και ασφάλεια και ταυτίζουν τους εαυτούς τους με τη μορφική ζωή της κτητικότητας του δικού μου, δηλαδή του «είμαι ότι έχω».

Όμως η ζωή οδεύει στην περισσή ζωή και το άδειασμα με ενάργεια μας καλεί επιταχτικά να κατανοήσουμε την εσωτερική μοναξιά που καμιά ποσότητα και καμιά ποιότητα μεριστική την καταπραύνει.

Κανένα ξεχωριστό νησί μέσα στη μια ζωή και μέσα στη συναναστροφή της κενότητας ουσιαστικού μηνύματος.

Το έναυσμα μας καλεί για εσωτερική ανάπτυξη πέρα από τις ανταγωνιστικές και προσωπικές επιδιώξεις σε μια δημιουργική ενότητα, που βιώνει το εγώ μέσα στο εσύ. Η αυτόβουλη προσωπικότητα δια της μνημονικής συσσώρευσης του ατομικού υπάρχω και της ανάγκης που έχει για να έχει, να κατέχει και να κυριαρχεί, έδωσε τη θέση της στο συλλογικό υπάρχω που βιώνει την απειροσύνη και θεία αγάπη.

Η ελπίδα πλέον από τα θρησκευτικά, πολιτικά και οργανωμένα συμφέροντα έχει αποβεί στον ίδιο τον άνθρωπο, μια και η κοινωνία έγινε για τον άνθρωπο και όχι ο άνθρωπος για την κοινωνία.

Στέλιος Μίτσιγγας

[Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Εντός των Τειχών \(Τεύχος 5\)](#), [Δεκαετία 1980-1989](#), [1985](#), [Λευκωσία](#), [Λευκωσία \(νότια\)](#), [Οικολογία](#)

From:
<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:entostonteixon:no_5:psixologia&rev=1593349571

Last update: **2025/04/20 19:47**

